

Apróföld meséi

4. A mikulásmanók karácsonya

Apróföld szomszédságában, a varázslatos Mikulásföldön nagy volt a nyüzsgés. Minden mikulásmanó azon serénykedett, hogy időben elkészüljenek az ajándékok, melyek a Nagy Kívánságlistán szerepeltek. A listát az ide érkező számtalan levél alapján állították össze, melyeket a manó-, tündér- és földi gyerekek küldtek.

Móricnak és Eperkének is rengeteg volt a tennivalója, hiszen ők voltak Télapó legfőbb segédjei. Ők ketten felügyelték ugyanis, hogy minden a legnagyobb rendben menjen és a mikulásmanók zavartalanul tudják végezni a feladataikat.

Eperke, már kismanó korában is rajongott az édességekért. Mindig ott sürgött-forgott az édességkészítő manók körül. A csodás illatok, színek elvarázsolták, a cukorkák és csokoládék ízét pedig mennyeinek találta. Ahogy cseperedett egyre többször segített az édességek elkészítésében, így sok mindent megtanult. Megtudta azt is, hogy a hagyományos alapanyagokból előállított csokikat, cukrokat, sütiket nem mindenki eheti meg, ezért azoknak, akik egyes hozzávalókra érzékenyek más összetevőkből kell azokat elkészíteni.

Ma már Eperke felügyeli az édességkészítő manók munkáját és sok finomság az ő új receptjei szerint készül. Ezek segítségével olyan édességeket is készítenek Mikulásföldön, melyeket azok is elfogyaszthatnak, akik a hagyományos cukorkákat vagy csokoládékat nem.

Télapó másik segédje, a mikulásmanók ezermestere, Móric volt. Ő tanította meg a manóknak, hogyan kell azokat a játékokat elkészíteni, melyek kerekeken gurulnak, vagy éppen hangot adnak ki. Minden játékkészítő manó tudta, hogy ha valami nem úgy működik, ahogy kellene, Móric biztosan tud segíteni. Ha egy beszélő baba nem ad ki egyetlen hangot sem, vagy ha egy kisautó lendkerekei nem akarnak gurulni, még ma is őt hívják.

Télapó egyik nap arra kérte az összes mikulásmanót, köztük Móricot és Eperkét, hogy gyűljenek az égig érő fenyőfa köré. Mikulásföldön ez a fa jelképezte a karácsonyt. A manók kíváncsian siettek a fenyőhöz, amely olyan hatalmas volt, hogy a csúcsát senki sem láthatta. Mikor mind odaértek, az égből csodás pelyhekben hullani kezd a hó. Az egyik manó így írta le a látványt:

Hóesés

Nem száz, hanem millió
apró fehér pillangó,
zene nélkül, zajtalan,
táncát járja hangtalan.

Fehér varázslattal az ég tele,
földet érve mind megpihene,
díszítik nemcsak a magaslatot,
befednek minden alakzatot.

Keringő, kánkán,
maga a látvány - mily megkapó!
A táncosok járják, könnyedén váltják,
kifogyhatatlannak tűnő formáció.

Úgy érzed, ez az előadás
véget sem érhet - oly csodás!

A manók szóhoz sem jutottak az ámulattól. Még nagyobb volt a meglepetés, amikor felfedezték, hogy az óriás fa alatt számtalan apró csomag rejtőzik. Télapó szerette volna manóinak megköszönni, hogy egész évben szívvel lélekkel segítették a munkáját, ezért titokban a nagy fenyő alá rejtette a nekik szánt ajándékokat. Minden Mikulásföldön élő manó talált magának egy-egy kedves, névre szóló ajándékot.

Móric egy csodás szerszámos ládát kapott, melyben új szerszámok lapultak. A ládán ez a felirat állt: „Móricnak, a manók kiváló ezermesterének, szeretettel Télapótól.” Eperke egy gyönyörű füzetet kapott, hogy legyen hova lejegyeznie az újabb finomságok receptjeit. A füzet első lapján ez állt: „Eperkének, a legügyesebb édességkészítő manónak, szeretettel Télapótól.”

A manók boldogan ölelték meg Télapót és manótársaikat, amivel a legnagyobb ajándékot adták át egymásnak - a szeretetet. Az égig érő fenyő ágain csak úgy csillogtak a hófehér pelyhek. Ennél szebben senki nem tudta volna feldíszíteni. Onnan pedig, ahol a fa tetejét sejtették, nappal a nap sugarai, este pedig a hold fénye ragyogta be egész Mikulásföldet. Öleld át te is, akiket szeretsz, hisz ez a legszebb ajándék, amit adhatsz nekik!

Rímfaragó:

Tél apó

Piros köpeny, piros sapka,
vajon ki bújt meg alatta?

Hóból fonta nagy szakállát,
szél sodorta büszke bajszát,
arcán széles mosoly terül,
minden gyerek neki örül.

Nézd! Kosara telis-tele,
mégse látszik semmi benne,
égi áldás védi, széles,
csak az látja, ki nem vétkes.

Jégszánjával villámgyorsan,
ajándékot osztja sorban,
hópelyheknek csillag fénye,
szikrát szór a messzeségre.

Piros köpeny, piros sapka,
Télapó bújt meg alatta.

